

A Kovács Vilmos Irodalmi Társaság, rövidebb és gyakrabban használt nevén a KVIT, egy kárpátaljai fiatal értelmiségieket tömörítő közösség, amely immár több mint egy éve működik. Fontos megjegyezni, hogy tagjaink között nem csupán vers-, próza- vagy értekező szövegeket író fiatalok vannak, hanem olyanok is, akik szívesen vesznek részt a közös gondolkodásban Kárpátalja mai kulturális helyzetéről, akiknek nem közömbös az, milyenné alakul át, illetve hogyan újul meg a helyi magyar közösség kultúrája.

Mióta megalakult a társaság, kettős célt igyekszünk szemünk előtt tartani. Mindenekelőtt nagy hangsúlyt helyezünk havonta egyszer megtartott műhelymunkáinkra, amelyeken az éppen elkészült írásokat beszéljük meg, csiszolunk rajtuk, mígnem készek lesznek a publikálásra. De ugyanilyen fontos számunkra az is, hogy írásainkkal, véleményünkkel ne csupán a szűkebb szakmán belül találkozzon az érdeklődő: arra törekszünk, hogy megszólítsuk leendő olvasóinkat minden lehetséges fórumon (többek között iskolai látogatások, író-olvasó találkozók alkalmával, valamint az internet révén; honlapunk a www.kvit.hu címen érhető el).

Aki ismeri a kárpátaljai magyar irodalmat, az pontosan tudja, milyen nehezen tudott kibontakozni ebben a térségben a művészi élet, mennyit kellett várni a valóban értékes és maradandó művek megszületésére. Ha valaki mégsem ismerné ezt a történetet, elég, ha az M. Takács Lajos által szerkesztett reprezentatív antológia címét idézem fel számára, amely metaforikusan közvetíti az 1953-tól 1988-ig terjedő korszak kárpátaljai magyar kultúrájának hangulatát: *Vergődő szél*. Társaságunk azonban nem tagadja meg ezt a súlyos hagyományt. Névválasztásunkkal is azt hangsúlyozzuk, hogy az az út, melyet Kovács Vilmos kijelölt egykor, ha nem is teljes egészében, ha nem is minden mellékúttal együtt, de folytatható. A folytatás természetesen nem azt jelenti, hogy feltétel nélkül átvesszük azt a szerepet, amelyet egykor ő alakított ki magának. Irodalom-felfogásunk a mai kor eszméihez áll inkább közel, viszont tenni akarásunk és a kárpátaljai magyar kultúrába vetett bizalmunk hasonlóan erős, mint amilyen Kovács Vilmosé lehetett egykor. Ilyen értelemben használjuk tőle származó mottónkat is: „...mert kezdet nincs, csak folytatás van.” Mi ebben hiszünk: ez az az eszmeiség, amely közösségbe kovácsolja a társaságot.

Jelen válogatás a Kovács Vilmos Irodalmi Társaság tagjai által írt művekből kínál ízelítőt. Nem teljes ugyan, hiszen egy válogatás mindig hiányt hagy maga után, viszont fgyelemfelkeltésnek talán elegendő.